

MED N.B. I BERLIN.

Der er et gl. ordsprog, der siger, at intet er så galt, at det ikke er godt for noget.

En uge før efterårsferien ringede Olau Fuchs og tilbød os at komme med NB's veteraner til Berlin. Man manglede folk og vi SUF'er er hjælpsomme folk, der gerne giver en fod med, når det kniber.

Afgang Hallen torsdag d. 17.10. kl. 23.00. Med Knud Poulsen og Rüdiger Paustian som rejseledere, var holdet hurtigt rystet sammen. Turen gik først til Padborg. Der kom man hurtigst over grænsen, sagde chaufføren. Præcis kl. 00.00 var alle toldformaliteter i orden, bussen startede, den tyske tolder lukkede og låste grænsen og cyklede hjemad. Pünktlichkeit. Alt så afsted mod motorvejsovergangen, hvor vi slap over. Afsted gik det mod indgangen til det socialistiske paradys, D.D.R.

Det var trykkende at komme igennem. På Knud's strenge formaning, var der utroligt nok, fuldstændig stille under kontrollen, men vi havde orden i sagerne, "und keine Waffen oder Bomben". Så gik turen halvt i søvne videre gennem natten til Berlin, hvor vi igen slap ud.

Vi blev modtaget af to af vore værter, der kom fra BSG Britz, buschaufførernes sportsforening i bydelen Britz, der ligger i den sydlige del af Berlin. Vi blev ført til garagerne, hvor der blev serveret et solidt morgenmåltid. Og så

gik den ellers derud af. 3 timers busrundtur med en kyndig og angageret berliner guide samt den fra nu af uundværlige kasse med læskedrikke. Og man læskede sig. En spændende men alt for kort rundtur. Middagsmaden stod på kartoffelsuppe, pølser og brød til. Herefter indkvartering hos vore kommende værter. For et par timer skiltes vore veje. Aftenen tilbragtes i et værtshus, hvor værterne og deres gæster var alene sammen over de læskende drikke. Og der skete om natten på Ku'dam vides ikke med sikkerhed, men det siges at omsætningen den nat steg endda et par procent, og der var sku mindst 5000 værtshuse og a' ku' fanne nå dem alle sammen, sagde Svend Åge næste morgen.

Det var selvfølgelig fodbold det drejede sig om. Tidlig lørdag morgen blev vi sammen med den uundværlige kasse med læskedrikke lukket i vort omklædningsrum. Danmark stod der på skiltet på døren og i de rød hvide træningsdragter, gjorde vi os klar til kampene mod BSG Britz I + II samt de andre gæster fra Ha-

siden 1865
- på bordet hvor
venner mødes

gen. Vi spillede om 4 pokaler, og lad mig straks afsløre, at vi vandt en. '4. SIGER' Først spillede vi mod Britz I, og inden vi så os om, var vi bagud 3-0. Det var hårde betingelser. Mange følte, at der var 22 modspillere og Svend Åge smed sig hele tiden efter den forkerte bold. Det hjalp dog en hel del, da vi fik forklaret George, hvad vej vi spillede. Han var meget bleg, men fattede sig. Slutresultatet blev 5-1. Efterhånden som der kom færre modstandere på de andre hold, blev resultaterne da også kendeligt bedre. De sidste to kampe, tabte vi hver med 1-0. Men vi faldt med ære. Kun en udvisning. En eller anden mente dommerens øjne var forkert placeret. Men vi kæmpede

det bedste vi kunne. Det var en stolt Knud Poulsen, der modtog sin 'teller' og den flotte pokal. Så fik vi lidt at spise, og eftermiddagen tilbragtes sammen med værterne.

Uden at overdrive tør jeg godt påstå, at lørdag aften blev en uforglemmelig oplevelse for os danskere. Vi var inviteret til 25 års jubilæumsfest med ta' selv bord i selskabslokalerne på den fornemme travbane i Mariendorf. Der er plads til 3000 mennesker. Vi optog to etager

med de 650 mennesker incl. berliner politikere m. fl. Ved indgangen fik alle damer overrakt en lille gave. Det var virkelig en gala aften. Kjole og hvidt, damerne i kjoler med flæser og sølv i det pom pøst opsatte hår. Det havde lige været nam nam for TV's Niels-Christiansen. Aftenen startede med festlige taler, uddeling af æresnåle, overrækkelse af andre hædersbevisninger. Aftenens hovedtaler set med danske øjne, var dog Knud Poulsen, der heltemodigt trådte frem for den store forsamling og holdt sin fejlfri tale på tysk med smuk dansk accent. Ved denne lejlighed overrakte han NB's gave til klubben. På vaklende ben, fulgt af taktfaste klapsalver, forlod vor helt talerstolen. Så kunne aftenen begynde. Tysk ta' selv bord. En lidt særpræget oplevelse for os danskere. Kort fortalt var der på hvert bord anbragt en prisliste. Vi undrede os lidt. Da sulten havde drevet de første til fadene, fulgte resten tøvende efter, og så opdagede vi, hvad prislisten skulle bruges til. For enden af bordet stod en tjener, der takserede prisen på de oplæssede goder. Alt under 15 DM. var gratis, resten betalte man for. I øvrigt havde vore værter betalt billetten for os. Efter måltidet startede musikken, skiftevis levende musik og discotek og resten af aftenen blev der danset. Efter sigende sled Arne Lund et par sko op på den nat men han havde heller ikke lilleemor med. Alt i alt en stor oplevelse af en fornem tysk fest. Næste dag ved 11 tiden mødtes alle ved busgaragen. Afskedens time var kommet og efter et par afskedsskåle og hvad dertil høres, gik turen mod Nordborg. Og sikke en tur. Frede Andersen, vores entertaner, var slidt op, men på

bedste vis overtog fru Tove, Bodil og Gerda m. flere rollen, og hvis nogen kede sig, var de selv skyld i det. En enkelt episode blandt mange, vil vel nok blive husket længe af os alle. Ved udrejsen fra D.D.R. udfordrede Tove Andersen skæbnen. Mens rædselen stod malet i hovedet på rejsefører Knud, røg det ud af munden på Tove: 'Wir haben Bomben an bord', kunstpause, 'Sexbomben'. Men vor 'genosse' var lynhurtig: 'Haben Sie ihre Gatte dabei ??'. Resten af kontrollen druknede i latter, selv vagten udenfor bilen måtte overgive sig. Turen gik videre til Neumünster, hvor Rüdigers mor modtog os på en restaurant. Her indtog vi en overdådig Wiener-schnitzel med salat. Klokken nærmede sig nu 18 og vi begav os det sidste stykke vej til grænsen med det sædvanlige ophold. Vi nåede Nordborg ved 21 tiden.

Jeg tror, at alle den næste uge har været lige så trætte, som jeg. Men jeg er sikker på, at alle vil give undertegnede ret i, at det var en herlig tur, som vi alle gerne vil gøre om en anden gang.

Som nogen måske er bekendt med, har damerne vedtaget, at vi skal mødes til en lille fest med dans først i det nye år.

Lad mig slutte med endnu engang, på min kones og egne vegne, at takke for invitationen og turen. Det gør vi gerne igen. Til allersidst vil jeg dementere de rygter der er i omløb. Jeg spiller stadig for Svenstrup.

Lene og Jørgen

KV **URE**
Fa. P. Bleshøys^s eftf. OPTIK
STOREGADE 65 NORDBORG - TLF. 45 1551